

[Fr. Kristiansen.]

om det ikke umiddelbart vil medføre, at vi kan gå ud i frie forhold lige pr. omgående.

Den tilføjelse, lovforslaget tilsigter at give til formålsparagraffen, lægger et stort ansvar på handelsministeren og administrationen med hensyn til at tilrettelægge linierne for importen således, at der bliver mulighed for konkurrence og at tilstræbe det forhold mellem import af råstoffer og færdigvarer, halvfabrikata og investeringsgoder, der giver den bedste mulighed for genopbygningen af vort erhvervsliv. Et sådant ansvar mente det ærede medlem, der talte på venstres vegne, ikke, at man burde lægge på den højtærede handelsminister, en sådan tillid havde de ikke til ham o. s. v. Nu kan det være rigtigt nok, at det er et stort krav; men når man erindrer, at venstres regering for godt et år siden havde brug for disse beføjelser og brugte dem i fuld udstrækning, samt i sin regeringstid skaffede os adskiligt flere restriktioner på halsen, er dette, synes det mig, udtryk for, at partiet kræver noget for sig, som det ikke vil unde andre. At partiet altså ikke er helt i overensstemmelse med det klassiske ord: hvad du vil, at andre o. s. v. Dersom en sådan stilling var almindelig på rigsdagen, kunne det blive svært for ikke at sige umuligt at komme gennem vanskelighederne under de forhåndenværende forhold; derfor har man, synes jeg, lov til at betegne partiets stilling i denne sag som uansvarlig. Venstres regering ophævede jo f. eks. ikke bestemmelsen om, at der i påkommende tilfælde kunne skrides til ekspropriation af vigtige varer. Denne adgang fjernes nu, endskønt situationen vel ingenlunde nu kan siges at være mere afklaret end da. Til trods herfor vil venstre ikke nu medvirke til forlængelse af loven, skønt partiet dog ikke tør benægte lovens nødvendighed.

Venstres ordfører afmaledede jo de forfærdelige tilstande, vi kunne vente os. Jeg tør ikke sige som præsten, hvis tale havde den virkning på tilhørerne, at de alle gråd, og som derfor sagde: „Græder ikke, børn-lille, det turde være løgn altsammen“; for nogen sandhed er der jo deri, men da en sådan lovgivning er nødvendig, er der kun eet at gøre, nemlig at gennemføre loven og så være årvågen med hensyn til dens administration. Venstres ordfører udtrykte i og for sig det samme, som venstres tidligere statsminister Knud Kristensen udtrykte i folketinget, nemlig en ubegrænset mistillid til den siddende regering. Det ærede medlem hr. Halfdan Hendriksen udtrykte de

konservatives forhold til regeringen på den måde, at de ikke havde nogen kvalificeret tillid til regeringen; jeg kan så udtrykke mit partis forhold således, at vi har en betinget tillid til den højtærede handelsminister i det forhold, og jeg håber så, at han ikke vil skuffe os.

Med hensyn til den kommission, som nu på foranledning af de konservative skal nedsættes, mener jeg i og for sig, det er gavnligt, at folk fra erhvervslivet samles med nationaløkonomer for at tale alvorligt om en afvikling af denne lovgivning snarest muligt, når det kan ske, uden at der gøres det økonomiske liv i Danmark skade. Det er også mit håb, at denne lovgivning i løbet af få år kan blive afviklet, så vi får frie forhold.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig gennemførelse.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen tolkede venstres standpunkt til lovforslaget. Jeg har grund til at sige, at da vi sidst gennemførte vareforsyningsloven, fik jeg tak og ros af det ærede medlem for forhandlingsevne. Denne gang har regeringen og venstre ikke kunnet blive enige, og jeg har måttet give afkald på den ros. Det er dog et spørgsmål, om det netop er min forhandlingsevne og -vilje, der har været noget i vejen med. Det ærede medlem kom netop ind på, at tilbudskontrollen bortfalder. Det er et gammelt stridsspørgsmål i vareforsyningsudvalget mellem det ærede medlem og mig. Desuden er det også et gammelt stridsspørgsmål mellem det ærede medlem og erhvervene, idet især handelen meget kraftigt støttede og anbefalede den af mig gennemførte ordning.

Det ærede medlem sluttede sin tale med at sige, at vareforsyningsloven er et stats- og planøkonomisk instrument. Det er jo altsammen definitionsspørgsmål, men hvad man med rette vil kunne spørge om er, hvorfor den ikke var det, da vi sidst vedtog den. Den eneste ændring, der er sket, er, at ekspropriationsparagraffen er faldet bort, samt at der er kommet en tilføjelse til formålsparagraffen, foreslået af venstre selv. Det er svært at se, hvorfor instrumentet er blevet mere stats- og planøkonomisk, end det var sidst.

Til det ærede medlem hr. Halfdan Hendriksen skal jeg sige, at jeg jo må gøre mit yderste for ikke at beskæmme det håb, det ærede medlem nærer. Jeg kan natur-